

1022/A-2013

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 03.05.2013
a vykonateľnosť dňa

2S 114/11-41
IČS 1011201343

Krajský súd v Bratislave

dňa 27.05.2013

Rada pre vysielanie a retransmisiu Dobrovičova 8, P.O.Box 155. 810 03 Bratislava I	
17-04-2013	
Podateľ číslo: 1019	Prílohy: 1
Prílohy číslo: 1	Prílohy: 1

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Trenčana a členov senátu JUDr. Nory Majerníkovej a Mgr. Viliama Pohančenika, v právnej veci žalobcu: **MAC TV, s.r.o.**, IČO: 00 618 322, Brečtanová 1, Bratislava, **zastúpeného:** Advokátska kancelária Bugala – Ďurček, s.r.o., Drotárska cesta 102, Bratislava, Mgr. Peter Ďurček, konateľ a advokát, proti žalovanému: **Rada pre vysielanie a retransmisiu Slovenskej republiky**, Dobrovičova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. RL/40/2011 zo dňa 26.04.2011, jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a .**

Účastníkom sa **n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 10.08.2011 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. RL/40/2011, podľa ktorého žalobca porušil povinnosť stanovenú v § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) tým, že na televíznej programovej službe JOJ odvysielal dňa 01.10.2010 o cca 21:10 hod. program Camprock 2, ktorý počas štvrtého 30 minútového časového úseku (22:50:12 až 23:20:12 hod.) dva krát prerušil zaradením reklamy o cca 22:53:47 hod. a o cca 23:16:34 hod., za čo mu bola uložená sankcia podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. – upozornenie na porušenie zákona.

Žalobca v žalobe uviedol, že podľa výkladu § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. v jeho znení platnom a účinnom od 15.12.2009 uplatneného žalovaným je možné odvysielat' jedno reklamné prerušenie počas každých 30 minút vysielaného programu. Žalovaný dospel k záveru, že počet prerušení programu bol síce v sledovanom prípade v súlade so zákonom, ale z dôvodu zaradenia dvoch prerušení v druhom a štvrtom tzv. úseku bola žalobcovi ako vysielateľovi udelená sankcia. Tento výklad je podľa žalobcu pokusom o návrat k úprave povinností vysielateľa v zmysle znenia zákona pred 15.12.2009, teda pred implementáciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2007/65/ES z 11.12.2007. Žalobca tvrdil, že znenie § 35 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z.z. podľa úpravy platnej a účinnej od 15.12.2009 je výsledkom implementácie vyššie uvedenej smernice, ktorej cieľom bolo určité uvoľnenie na trhu

s mediálnou komerčnou komunikáciou. Výklad zmieneného ustanovenia zákona nebol podľa žalobcu až do vydania napadnutého rozhodnutia sporný, o čom podľa jeho názoru svedčí skutočnosť, že dosiaľ prebehlo v takejto veci len jedno správne konanie. Žalobca tvrdil, že vysielacia prax používa taký výklad zákona, podľa ktorého zaradenie prerušení vysielania je výlučne v kompetencii vysielateľa, za predpokladu dodržania dvoch podmienok, a to že prerušenie nepresiahne 12 minút počas hodiny a počet prerušení nepresiahne počet pol hodín vysielaného programu.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k obsahu žaloby poukázal na dôvody napadnutého rozhodnutia, kde sa uvádza, že predchádzajúca právna úprava vyžadovala, aby medzi dvomi reklamnými prerušeniami nasledujúcimi bezprostredne po sebe uplynulo aspoň 20 minút. Celkový povolený počet reklamných prerušení počas väčšiny programov bol nižší z dôvodu dlhšieho časového úseku (45 min.), ktorý slúžil ako základ pre výpočet povolených reklamných prerušení. V aplikačnej praxi žalovaného však nikdy nedošlo k posudzovaniu otázky, či je možné zaradiť viac reklamných prerušení v priebehu jedného 45 alebo 30 minútového úseku. Keďže zákonné ustanovenia zakotvovalo jednoznačnú povinnosť 20 minútových rozstupov medzi reklamnými blokmi, vysielacia prax si riešenie tejto otázky nevynútila. Tvrdenie žalobcu o zmene výkladu predmetného ustanovenia zákona zo strany žalovaného preto považoval žalovaný za nepravdivé. Žalovaný dôvodil, že uvedená problematika nebola riešená v rámci novelizácie príslušnej smernice na európskej úrovni a teda nevyvstala ani pri implementácii novelizovaného znenia smernice do právneho poriadku SR.

Žalovaný ďalej uviedol, že § 35 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z.z. povoľuje jedno prerušenie audiovizuálneho diela zaradením reklamy na každý jeden 30 minútový úsek. Počet povolených reklamných prerušení audiovizuálneho diela je teda rovnaký, ako počet ucelených 30 minútových časových úsekov audiovizuálneho diela. V žalovanom posudzovanom audiovizuálnom diele počet reklamných prerušení neprevýšil počet ucelených 30 minútových časových úsekov, preto počet reklamných prerušení bol v súlade so zákonom. V predmetnom správnom konaní však žalovaný neposudzoval prekročenie povoleného počtu reklamných prerušení, ale prekročenie povoleného počtu prerušení diela zaradením reklamy v rámci jedného uceleného 30 minútového časového úseku. Podľa názoru žalovaného z gramatického výkladu slovného spojenia „jedno prerušenie... na každý 30 minútový časový úsek.“ vyplýva, že v každom jednom ucelenom 30 minútovom časovom úseku môže byť zaradené len jedno reklamné prerušenie. Preto pokiaľ žalobca prerušil program zaradením reklamy v ktoromkoľvek ucelenom 30 minútovom časovom úseku viackrát, dopustil sa porušenia uvedeného ustanovenia. Uvedený výklad zákona je podľa žalovaného aj v súlade s účelom predmetného ustanovenia, ktorým je zabezpečiť celistvosť programu a chrániť tak spotrebiteľa (diváka) pred príliš frekventovaným prerušovaním programu, ktoré by pôsobilo rušivo. Uplatneným výkladom je teda cieľ sledovaný smernicou podľa názoru žalovaného naplnený v plnom rozsahu.

Žalovaný napokon poukázal na to, že doposiaľ prebehli v posudzovanej veci len dve správne konania, ktorých účastníkom bol v oboch prípadoch žalobca. To však podľa žalovaného nepreukazuje súladnosť doterajšieho konania žalobcu so zákonom, ale len to, že žalobca nebol za prípadné nezákonné konanie sankcionovaný.

Z uvedených dôvodov navrhoval žalovaný žalobu zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 246 ods. 1 O.s.p.) na nariadenom pojednávaní preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O.s.p.), ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo

a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie aj postup správneho orgánu boli v súlade so zákonom.

Z pripojených administratívnych spisov žalovaného súd zistil, že v konaní vo veci možného porušenia § 35 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z.z., začatom na základe oznámenia žalovaného zo dňa 21.12.2010, vydal žalovaný po prejednaní veci na ústnom pojednávaní rozhodnutie č. RL/40/2011 zo dňa 26.04.2011, ktorým uložil žalobcovi podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zák. č. 308/2000 Z.z. sankciu – upozornenie na porušenie zákona za to, že žalobca porušil povinnosť ustanovenú v § 35 ods. 2 uvedeného zákona tým, že na televíznej programovej službe JOJ odvysielal dňa 01.10.2010 o cca 21:20 hod. program Camrock 2, ktorý počas štvrtého 30 minútového časového úseku (22:50:12 až 23:20:12 hod.) dva krát prerušil zaradením reklamy o cca 22:53:47 hod a o cca 23:16:34 hod. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný podrobne popísal skutkové zistenia, rozdiely právnej úpravy § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. v jeho znení do 14.12.2009 a od 15.12.2009, pričom zistený skutkový a právny stav posúdil a zdôvodnil tak, ako je uvedené v písomnom vyjadrení k žalobe. Konštatoval, že platné znenie § 35 ods. 3 zákona umožňuje žalobcovi zaradiť vyšší počet reklamných prerušení z dôvodu zníženia „základu“ pre výpočet povolených reklamných prerušení zo 45 minút na 30 minút a umožňuje tiež žalobcovi zaradiť dve reklamné prerušenia takmer bezprostredne vedľa seba (v prípade zaradenia reklamného prerušenia tesne pred koncom polhodinového úseku a následne tesne po začiatku nového polhodinového úseku), čo v minulosti nebolo možné z dôvodu „20 minútového pravidla“. Zaradiť vždy iba jedno reklamné prerušenie v rámci príslušného 30 minútového časového úseku je teda jediné obmedzenie, ktoré je vysielateľ povinný dodržať, pričom toto obmedzenie je odôvodnené ochranou záujmov spotrebiteľa – diváka.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, t.j. najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávnych noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Podľa § 35 ods. 3 zákona č. 30/2000 Z.z. (v znení platnom a účinnom do 14.12.2009) pri vysielaní audiovizuálneho diela (okrem seriálu, série, zábavnej relácie a dokumentárneho filmu), ktorého dĺžka presahuje 45 minút, sa povoľuje jedno prerušenie zaradením reklamy alebo telenákupu na každý 45-minútový časový úsek. Ak plánovaný časový rozsah vysielania audiovizuálneho diela presahuje dva alebo viac súvislých 45-minútových úsekov najmenej o 20 minút, povoľuje sa ďalšie prerušenie. Medzi dvoma po sebe nasledujúcimi prerušeniami však musí uplynúť najmenej 20 min.

Podľa § 35 ods. 3 zákona č. 30/2000 Z.z. (v znení platnom a účinnom od 15.12.2009) pri vysielaní spravodajského programu alebo audiovizuálneho diela, okrem seriálu, série, dokumentárneho filmu, programu pre maloletých a bohoslužieb, sa povoľuje jedno prerušenie zaradením reklamy alebo telenákupu na každý 30-minútový časový úsek, a to aj v prípade, ak plánované trvanie tohto spravodajského programu alebo audiovizuálneho diela nepresahuje 30

minút; pri vysielaní seriálu, série a dokumentárneho filmu sa povoľuje prerušenie zaradením reklamy alebo telenákupu bez ohľadu na ich trvanie.

S ohľadom na vymedzenie žalobných dôvodov pripadlo súdu posúdiť iba otázku správnosti výkladu § 35 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z.z. v intenciách smernice Európskeho parlamentu a Rady 2007/65/ES z 11.12.2007, ktorá v čl. 11 ods. 2 ustanovuje, že vysielanie filmov vyrobených pre televíziu (okrem viacdielných sérií seriálov a dokumentárnych programov, kinematografických diel a spravodajských programov) možno prerušovať televíznou reklamou a/alebo telenákupom jedenkrát za každé plánované obdobie v dĺžke najmenej 30 minút.

Je zrejmé, že znenie § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. malo za cieľ zosúladiť relevantnú vnútroštátnu právnu úpravu so zmienou reguláciou obsiahnutou v smernici. Súd je toho názoru, že ani zo smernice o audiovizuálnych, mediálnych službách, ani z ustanovenia § 35 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z.z. v jeho znení platnom a účinnom od 15.12.2009, nie je možné vyvodiť pravidlo, že rozdelenie vysielaného programu na 30 minútové časové úseky slúži len na určenie maximálneho počtu reklamných prerušení, ktoré môže vysielateľ do daného programu zaradiť, pričom umiestnenie týchto reklamných prerušení v rámci vysielaného programu závisí iba na vôli vysielateľa. Súd je v zhode so žalovaným toho názoru, že v zmysle § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. platného a účinného od 15.12.2009 je možné v každom jednom 30 minútovom časovom úseku vysielaného programu zaradiť len jedno reklamné prerušenie. To znamená, že zákon okrem maximálneho počtu povolených reklamných prerušení vysielania reguluje aj spôsob ich zaraďovania, čím sleduje cieľ chrániť spotrebiteľa pred príliš častým prerušovaním programu. Súd nesúhlasí s názorom žalobcu, že žalovaným uplatnený výklad novelizácie § 35 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z.z. účinnej od 15.12.2009, ktorá bola prijatá v nadväznosti na európsku právnu úpravu, sprísňuje povinnosti vysielateľa v súvislosti s umiestňovaním reklamných prerušení vysielaného programu v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, ktorá umožňovala jedno reklamné prerušenie vysielania na každý 45 minútový časový úsek, pričom medzi dvoma po sebe nasledujúcimi prerušeniami muselo uplynúť najmenej 20 minút. Podľa novej právnej úpravy totiž nie je stanovený žiadny minimálny časový odstup medzi reklamnými prerušeniami a teda vysielateľ ich môže zaradiť aj bezprostredne po sebe za predpokladu, že bude dodržané pravidlo jedného reklamného prerušenia za ucelený 30 minútový časový úsek vysielania programu. Súd nemohol akceptovať ani tvrdenie žalobcu, že napadnutým rozhodnutím žalovaný zmenil svoju vlastnú prax v súvislosti s výkladom § 35 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z.z., pretože žiadne také rozhodnutia žalovaného, ktoré by podporovali uvedené tvrdenie, neexistujú. V tejto súvislosti dal súd za pravdu žalovanému, že nesankcionovanie určitého počínania vysielateľa nie je možné považovať za postoj či právny názor žalovaného k výkladu zákona.

Vzhľadom na uvedené dospel Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci k záveru, že právne posúdenie konania žalobcu opísaného vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia ako porušenie povinnosti stanovenej v § 35 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z.z. bolo v medziach zákona, vrátane uloženie sankcie. Keďže námietky žalobcu neodôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodnutia postupoval súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p. a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a účastníkom nepriznal právo na náhradu trov, nakoľko žalobca vo veci úspech nemal a žalovanému právo na náhradu trov v konaní o preskúmanie zákonnosti jeho rozhodnutia nepatrí.

Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení zákona č. 33/2011 Z.z.).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, na Krajskom súde v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave, dňa 30.01.2013

JUDr. Marián Trenčan
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ladislava Drahovská